

Førmanden: Ogsaa denne Sag er nu færdig fra Rigsdagen, og Lovforslaget bliver at tilstille Konseilspræsidenten.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Spalte 668 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B, Spalte 561 ff.)

Foruden de af Udvalget stillede i Betænkningen opførte Ændringsforslag var intet saadant fremkommet.

Lovforslagets Paragrafer og de stillede Ændringsforslag sættes under Forhandling.

Ordføreren: (Kaysen). Det høje Thing vil af Betænkningen have set, at Udvalget foreslaar Thinget at vedtage det foreliggende Lovforslag med nogle faa Ændringer. Der har vel været ikke ringe Tvivl i Udvalget om, hvor Meget man vil være i Stand til ved et saadant Lovforslag at udrette for det Formaal, som man egentligt har stillet sig, nemlig at skaffe de mindre bemidlede Klasser Junde og billige Leiligheder; men man har dog været enig om, at man i ethvert Fald udrettede Noget derved, og at man derved rakke en venlig Haand frem, som vist vilde blive modtagen med Glæde af den Klasse, som mest trænger til den Hjælp, der har været tilfattet ved Lovforslaget. Det er væsentlig de 3 første Paragrafer, der indeholde Hovedpunkterne i Lovforslaget, og til dem har Udvalget ikke stillet andre Ændringsforslag end et til § 2, hvilket gaar ud paa en ren Redaktionsændring. Ordet Burdering forekommer ellers i hele Lovforslaget, men paa dette Sted staar „taxerede“, og for at borttage enhver Utydelighed, har man foreslaaet, at dette forandres til „vurderede“. — Det ærede Thing vil have set, at § 4, der er indkommen ved Behandlingen i Folkethinget, har til Hensigt at yde det private Skolehold en Lettelse derved, at de Lokaler, der benyttes til Skolebrug, skulle fritages for Bygningsafgift. — §§ 5 og 6 ere ligeledes komne ind ved Behandlingen i Folkethinget, og til disse Paragrafer har Udvalget stillet et Forslag, som gaar ud paa en anden Redaktion. Sogn er nemlig den, at paa Landet, hvor Bygningsafgiften betales for enhver Leilighed, i hvilken der drives Næringsbrug, bliver denne Afgift at erlægge, selv om den Indtægt, Bedkommende har af sin Næring, kun er af underordnet Betydning, og i mange Tilfælde kan det derfor være, at, medens Hovederhvervet er afgiftsfrit, beskattes den Bedkommende dog, som om det var af-

giftspligtigt. Man har nu foreslaaet i alle saadanne Tilfælde at skaffe Oplysninger tilveie om, hvor stor en Del af Næringen der er afgiftspligtig, og hvor stor en Del der er afgiftsfri, og at Bygningsafgiften da skulde betales efter dette Forhold, saa at den kun blev svaret af den afgiftspligtige Del af Erhvervet. Udvalget er vel enig i den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag; idet man billigere, at der i denne Henseende gjøres Noget, men det betragter dog Udførelsesmaaden som faa vanskeligt, at den i Praxis vil møde meget betydelige Hindringer. Det er allerede vanskeligt nærmere at bestemme en Mands Indtægt i og for sig; men naar man vil dele Indtægten i to Dele og bestemme, hvor stor enhver af disse Dele er, saa voxe Vanskelighederne ikke lidet. Man har derimod troet, at det, der er tilfattet ved dette Forslag, vil i det Væsentlige kunne opnaas paa en simplere Maade derved, at man i saadanne Tilfælde undersøger, om den overveende Del af Erhvervet er afgiftspligtigt eller afgiftsfrit, og at der da i sidste Tilfælde kun betales Bygningsafgift med det halve Betsøb. Dette skulde da godtgjøres paa en saadan Maade, som af vedkommende Minister maatte anses tilstrækkelig, og Udvalget har tænkt sig, at det kunde ske paa den Maade, at Vedkommende, der ønskede Fritagelse for Bygningsafgiften, skaffede en Erklæring enten fra Sogneraadet eller fra paalidelige Mænd, der fyldestgjorde de Krav, som Ministeren maatte stille med Hensyn til saadanne Oplysninger. Udvalget har dog ment, at der ikke kunde være Tale om, at saadanne Næringsbrug som Jæbriker, Kroer og Møller skulde kunne falde ind under Lempelse, da der jo meget ofte er store Agerbrug forbundet med dem, saa at man vilde kunne frigjøre sig for Halvdelen af Bygningsafgiften ved til en saadan Forretning at henlægge en vis Mængde Jord. Udvalgets Flertal har ogsaa troet, at, hvor Næringen var af en saadan Bestaafenhed, at de Vedkommende have løst Næringsbetænkning, saa at det er ganske afgjort, at de ere Næringsdrivende, burde de ikke nyde Godt af den nævnte Lempelse. Heri har imidlertid et Mindretal ikke været enig, og det er derfor til Udvalgets Flertals Affattelse af § 5 stillet et Ændringsforslag af Udvalgets Mindretal. — Det Forslag, Udvalget har stillet til § 9, gaar egentlig kun ud paa en nærmere Angivelse af de Anmeldelser, hvorom her er Tale, saaledes at det gjøres tydeligt, at der ikke er Tale om andre Anmeldelser end de, der ville fremkomme ifølge denne Lov. Anmeldelser, som i Øvrigt ville være at gjøre med Hensyn til hele Lovgivningen om Bygningsafgiften, og som det tidligere har paahvilet de Staaende at gjøre, er der her ikke Tale om, og derfor har man givet Redaktionen en Affattelse, hvorved dette særlig træder frem. I det Hele har man anset det fornødent, at de kommunale Myndigheder forpligtes til at give